कैकयी, स्त्रो, (जनपदात् चलियात् अन् । यदा. केकय + खार्च खा । केकय + बाज्जकात् न यादे रियादेशः। तस्यापत्यं स्त्री खीपः।) केकयी। इति प्रव्दरतावसी॥

कों केशी, स्त्री, (के केशः के कशराजः तस्यापतां स्त्री डीप।) नेक्यी। ता तु जेक्यराजकन्या दश्रर्थ-राजपत्नी च। इति श्रव्दरत्नावली । (यथा, रघी १२।२।

"तं कर्ममूजमागव रामे श्रीर्यस्यतामिति। के को बी प्रद्व येवा इ प (जितक दाना जरा" ।)

केंद्रायां, स्ती, (किंद्रारस्य भावः किंद्रारस्येदं किंद्रारस्य-कर्म वा। किङ्कर + यज्।) किङ्करत्म। दाध-लम्॥ (यथा, भागवते। ३। १। २२।

"तत् तस्य केंद्रव्यमकं भतान् ने। विम्लापयत्यद्भ ! यद्यसेनम्"॥)

कैटनः, पं, (कुटन एव सार्चे चम् रहिः। एघोदरात बौकारस्य रेकारत्वम्।) कुटजबद्धः। इति भावप्रकाशः॥

कैटमः, पुं, खनामखाती देवविश्रेषः । (अयन्त विष्णीः कर्यमणोद्भतयोरस्योरन्यतरः। पाद्मकल्पे जातः सन् एकार्यावे योगनिद्रायां स्थितस्य भगवती नाभिषद्मादाविभूतं बाजयोनि ब्रह्माणं यदा इन्त-मुखतः तदा योगनिदां विद्याय समुख्यितेन भगवता जधने।परि समुखाप्य निच्तीऽयं दुर्दानोऽसरः।) यथा, - मार्केखेयपुराखम्।

"योगनिद्रां यदा विकार्त्रगत्वेकार्यवीक्रते। बालीर्थ भ्रेषमभजत् कल्यान्ते भगवान् प्रभुः। तदा दावसरी घोरी विख्याती मधकेटमी। विष्णुकर्णमलोद्भूती इन्तुं ब्रह्माणमुदाती"। (एतस्योत्पचादिकं सविक्तरं इरिवंशे पूर बधाये दर्शनीयम् ॥)

कैटभजित्, पुं, (केटभं खनामस्यातमसुरं जितवान्। नि+भूते किए। तुगागमचा) विद्याः। इत्व-मरः॥ (बस्य विवर्णं इरिवंशे पृश् बधाये इक्यम् ॥)

कैटभन्ना, [न्] एं, (कैटभं खनामख्यातं मन्नासुरं इन्ति इतवान् वा। इन् + किए भूते।) विख्यः। इति हैमचन्द्रः॥ (स च सब्बंग्रातिभगवान् खरू-पती निर्माबोऽपि क्छ्यादिकार्थसम्पादनार्थं गुबाधिकाळलमध्यपेति, तत्र तु यदा जीवादय-वक्रात् यद्यद्गुखोनेकात्मिका क्रियाश्रातिकप-तिकते नितरां गुणाधिखाळकतया भगवानपि तदा तत्तद्म्बोपयोगिकियावानिव प्रतिभाति। परं देशाभिमानवतां जीवानामिव तस्य प्रकृतेवदि-क्तामा भनी न ह्यासच्चते इधीकेशत्वात् ग्या-नियन्त्वादिव्ययः देशभिमानराशिवाच । जत-एव स कैटभिनमधुजिदिखाद्यपाधिकतयोचते वस्ततस्त जोवयेव् किस्तित् कियते तत् सव्यमेव गकपरतन्त्रेरवशत स्व। ईश्वरस्य तु स्वा इव गखा रवाधीनाः सनाः तदाचयेव किया उत-यादयन्ति सम्पादयन्ति व ॥)

भेदाधी आदी पाठ इति केचित्। इति दुर्गादास:। किटभा, स्त्री, (क्टूटा गंगास्तलायें स्छ्यादिकं कैटं। कूट + बग् रिद्धः एषोदरात् बीकारस्य रेका-रतं। तेन तैर्वा भाति प्रकाशते या । भा + किप ।) दुर्गा। इति जिकागडश्रेषः।

> कैटभारिः, पुं, (कैटभस्य सनामस्थातस्यासरभेदस्य षरिः ग्रनः। पन्ने जैटभस्य तमसः षरिर्दम-यिता। सम्यावस्थायामपि इंश्वरस्य विष्णोः सत्त्वगुग्राधान्यात् तथालम् ।) विष्णः। इति

> कैटभी, स्त्री, (कैटभं तदाख्या प्रसिद्धं बारुरं प्रति इः इननिवारूपतेजःप्रकाशीऽस्याः।) यदा, कूटं तमःप्रधानभावमधिष्ठाय तामधी प्रक्रति-रिति विश्वता देवकाय्यसाधनानुरोधात् तदत्त्वया भातीति। कूट + षाण रही कौटं एषोदरात् षीकारस्य रेकारसं केंट्रं भा + कः। ततो छीप् कैटभी तामसीत्यर्थः॥) दुर्गा। इति विकाख-ग्रेषः। (मध्केटभभीतत्रद्धायात्वया प्रसादिततया तामस्या विमोहितौ तौ दुई।न्तावस्रौ विष्णुना निइतौ। यथा, मार्कगढेयपुरामे देवीमाहालये ८१ अध्याये।

"एवं स्तता तदा देवी तामसी तत्र वेधसा। विष्णोः प्रवोधनार्थाय निइन्तं मध्केटभी । नेत्राखनासिकानाऊ इदयेभ्यस्तयोरसः। निर्मन्य दर्भने तस्यो ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः" ॥

"समुत्याय ततस्ताभ्यां ययधे मगवान् इरिः। पश्वमं सहसायि बाड्यहरणोविशः। तावप्यति बनोन्मत्तौ महामायाविमोहितौ। उत्तवन्तौ वरोऽसन्तो वियतामिति केणवम्"।

कैटमेश्वरी, स्त्री, (केटमस्य कैटमपुर्या ईश्वरी कर्ली। पचे जैटमस्य तमोगुगस्य ईन्द्ररी नियन्ती।) दुर्गा। यथा।

"कैंटमन्तु वर्ष कत्वा यहीता तत्पुरी यथा। तेन सा गीयते देवी प्रराखे कैटभेश्वरी"॥ इति देवीपुरामे ४५ षाधायः ॥

बीटकां, पुं, (बिट् चासे + भावे घन । केटं चासं राति ददाति तिक्तादीनामातिश्रयात्। रा दाने +कः। ततः खार्चे खन्।) कटपानः। इत्यमरः। २ | 8 | 8 | निम्बः | सङ्गिम्बः | इति रह्न-माजा । मदनवृद्धः। इति राजनिर्धेग्टः॥

केड्याः, एं, (केटयां + एमोदरात् इते साधः।) कट्-पानः। प्रतिकर्झः। कटभी खद्यः। इति राज-

कीतकं, स्ती, (केतक्या इदं ''तस्येदम्''। १। ३। ११२०। इत्थया) केतकी प्रव्यम् । यथा । केतकं तिस्तकटक-मिति राजवस्तभः॥

कीतवं, सी, (कितव + खार्चे घरा।) कपटः। (कित-वस्य भावः कमी वा । युवादित्वादण्।) द्यूतः। इत्यमरः । २ । १० । ४५ ॥ वेदुर्थमिताः । इति राजनिर्ध्यटः । (जितवस्य भावः। कपटता। यथा, भागवते १।१।२। "धर्माः घो क्रितकेतवो उत्रपरमी निकास्यरायां सतां वेदां वास्तवमत्र

वस्तु शिवदं नायनयोनमूलनम्' ।) कैदारं, की, (केदारायां चीत्रायां समृदः। इति चग्।) चीत्रसमूदः। इत्यमरटीकायां मरतः। (केदारे चेत्रे प्रयत्नेनानीतं यच्चलं तत्वेदारम्।

तद्रगादिकमुत्तं भावप्रकाचे यथा-"नेदारं चोत्रमुह्छं नीदारं तज्जनं स्रुतम्। कैदारं वार्येभियन्दि मध्रं गुरुदोवक्रत्" ॥)

केंदारः, एं, (केदारे चेत्रे भवः इत्यम्।) भाजिधान्यम्। इति राजनिर्धगढः॥ (केदारसम्बन्धनो ये ते नेदारा इत्यर्थः। यथा, भावप्रकाचे।

"नीदारा वातिपत्तमा गरवः कप्रमुक्तनाः। क्षाया खल्पवर्षका मेधाखैव बलावद्याः" ॥)

बैदारकं, की, (नेदारायां समूचः नेदारस इदं वा। नेदार + तुन्।) नेदारसमूदः। चेत्रगयाः। इल-मरः। २। ६। ११।

कैदारिक, स्ती, (बेदारायां समूचः केदारे भवं तस्येदं वा। नेदार + ठन।) नैदारनम्। इत्वमरः। राटा११ ।

कैदार्थं, जी, (केदाराकां समूचः। केदार + खन्।) चित्रम्। चेत्रसमूदः। इत्यमरः। २।८।११।

कैमुतिकः, पं, (किमुत इत्यययं तसात् चागतः। ठक्।) न्यायविश्रेषः। तथा च इन्दोगपरिशिष्टम्। "वेदाञ्बन्दांसि सर्वाणि ब्रह्माधास दिवीवसः। जलार्थिगीऽय वितरी मरीचादासचर्यः। उपाकर्मीया चीत्वर्गे सानाधं ब्रह्मवादिनः। विवास्त्रतुगक्ति संच्छा द्यार्गरियः। समवायस यत्रेयां तत्रान्ये बह्वो मनाः। नूनं सर्वे द्ययं यान्ति (कमुतेकं नदीरजः" । इति प्रायस्थिततत्त्वम् ।

नैरवं, ज्ञी, (को जले रौति कलनादं करोतीति। र + खच केरवः इंसः तत्पुरवे क्रतीत्वज्ञक्। तस्य प्रियमित्वम् ।) कुमुदम् । श्रेतोत्यकम् । इत्यमरः । १।१०।३०। (यथा, महाभारते १।१। ८६। "पुरायपूर्णचन्द्रेय स्तिन्योव्याः प्रकाशिताः। चन्द्रिकीरवाकाच क्तमेतत् प्रकाशनम्"॥)

करवः, यं, (कुत्सिती रवे। यस्य स एव सार्थे सम्। प्रवीदरात् धौकारस्य रेकारत्वम् ।) श्रामः। कितवः। इति मेदिनी ॥

नैरविगी, स्त्री, (नैरव प्रव्यारादिलात् इनिः। ततो छीप।) कुमुदिनी। इति प्रव्हरत्नावनी॥ (कीर-वाश्यि सन्त्रस्थां इति इनि सीप् च। कुमुद-यका प्रव्करियो।)

कीरवी, स्त्री, (कीरवस्य प्रिया इत्यम् सीप् च।) चिन्त्रका। इति मेदिनी ॥ मेधिका । इति राज-

कीरवी, [न्] एं, (कीरवं प्रियत्वेन प्रकाश्यत्वेन वा अस्यस्य इति इनिः।) चन्तः। इति शब्द-

नैराटनः, पं, (निरं पर्यन्तसुमिं चरमावस्थां म्हत्य-दशामिलर्थः चटति पात्रोति यसात् । बिर + षट् + षच्। ततः खार्थे कन् ष्यं च।) स्रावर-विषमेदः। इति हमचन्तः॥